ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
Φορμίωνος 83 161 21 Καισαριανή. Τηλ. 210.72.24.123 FAX 210-72.23.584
(Internet)http://www.imkby.gr(e-mail)info@imkby.gr

Ἀριθμ. Πρωτ. Φ.1/3/734

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 2015

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 151η

Πρὸς
τοὺς Πανοσι(ολογι)ωτάτους καὶ Αἰδεσιμ(ολογι)ωτάτους Πρεσβυτέρους
τὸν Ἱεροκήρυκα καὶ τοὺς Ἐφημερίους,
τοὺς Εὐλαβεστάτους Διακόνους
τῆς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καί Ἀδελφοὶ
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ἀνοίγεται ἐνώπιόν μας μιὰ νέα ἱεραποστολικὴ περίοδος 2015-2016 κατὰ τὴν ὁποία καλούμαστε νά καλλιεργήσουμε τὸ «*γεώργιον τοῦ Θεοῦ*» νὰ ἐποικοδομήσουμε τὴν «*οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ*» ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ (πρὸς Κορινθίους Α΄ γ΄ 9, πρὸς Τιμόθεον Α΄ γ΄ 15).

Στὴν ἀρχὴ τῆς νέας περιόδου σᾶς ἀπευθύνουμε τὴν ἀνά χεῖρας ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιό μας μὲ τὴν ὁποία στὸ πρῶτο μέρος θέτουμε τοὺς γενικοὺς στόχους τῆς διακονίας μας καί στὸ δεύτερο μέρος ἀναπτύσσουμε εἰδικώτερα τὴν πνευματικὴ ἐργασία μας στοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

ΜΕΡΟΣ Α΄

Στὴν νέα περίοδο ἐπικεντρώνουμε τὴν πνευματικὴ διακονία μας σὲ τρεῖς ἄξονες.

1. Κηρύσσοντες τὸ Εὐαγγέλιο

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του ἀπευθυνόμενος στοὺς Μαθητὲς Του τοὺς ἀπέστειλε νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο σ᾽ ὅλο τὸν κόσμο.

«Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μάρκου ιστ΄ 15).

«Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων»(Μάρκου ιστ΄ 20)

Δὲν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι τὸ κύριο καθῆκον τῆς ἀποστολῆς μας εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου σ᾽ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δηλαδὴ τῆς καλῆς εἰδήσεως καὶ πληροφορίας, ὅτι ἡ ζωή τους ἀπέκτησε νέο νόημα καὶ νέα προοπτική.

α΄. Τὸ μήνυμα τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος εἶναι κάλεσμα στήν μετάνοια.

Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου ἀρχίζει μὲ τὴν ἴδια λέξη ποὺ κυριαρχεῖ ἐπίσης στὰ πρῶτα ἀποστολικὰ κηρύγματα *«Μετανοεῖτε»*.

«Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθαίου γ΄ 2).

«᾽Απὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθαίου δ΄ 17).

«Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πράξεις β΄ 38).

«Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας» (Πράξεις γ΄ 19).

«Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Πράξεις ε΄ 31).

«Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται» (Πράξεις ιγ΄ 38).

Ὁ χαρακτήρας τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος μᾶς βοηθεῖ νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀποτελεῖ ἀνάπτυξη μιᾶς θεωρίας ποὺ ὁ ἀκροατὴς εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀποδεχθεῖ ἢ νὰ ἀπορρίψει, ἀλλὰ συνεπάγεται μιὰ νέα στάση καὶ ἕνα νέο τρόπο ζωῆς.

Κάθε κήρυγμα ποὺ δὲν εἶναι κάλεσμα σὲ μετάνοια κινδυνεύει νὰ μετατραπεῖ ἀπὸ Εὐαγγέλιο σὲ διάλεξη.

***

β΄. Μὲ τὸ κήρυγμα ἀναγγέλλεται τὸ γεγονὸς τῆς σωτηρίας.

Ἐπειδὴ ἡ σωτηρία εἶναι ἤδη γεγονός, μὲ τὸ κήρυγμα καλοῦνται οἱ ἄνθρωποι νὰ πιστέψουν στὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας, νὰ μετανοήσουν γιὰ νὰ σωθοῦν. Τὸ μυστήριο τῆς εὐσεβείας ἔχει ἤδη συντελεσθεῖ, *ὅτι «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ»* (πρὸς Τιμόθεον Α΄ γ΄ 16). Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νὰ τὸ πιστέψει, νὰ τὸ ἀποδεχθεῖ καὶ νὰ μετανοήσει.

Τὸ κήρυγμα ἀναγγέλλει τὸ γεγονὸς τῆς σωτηρίας, τὶς διάφορες φάσεις της στὴν ἱστορία καὶ ἐξηγεῖ τὶς προϋποθέσεις ποὺ πρέπει νὰ διαθέτουν ὅσοι θέλουν νὰ σωθοῦν, δηλαδὴ πίστη καὶ μετάνοια.

Γύρω ἀπ᾽ αὐτοὺς τοὺς δύο ἄξονες περιστρέφεται τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτὸ τὸ περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος διαφύλαξαν οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι καὶ οἱ θεολογικοὶ ἀγῶνες τῶν ἁγίων Πατέρων γιὰ νὰ μὴ παραχαραχθεῖ, ἀλλοιωθεῖ, ἀλλοτριωθεῖ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπωλέσουν τὴν δυνατότητα τῆς σωτηρίας.

Αὐτὸ μᾶς παρέδωσε ἡ Ἐκκλησία γιὰ νὰ διακηρύξουμε στοὺς ἀνθρώπους.

***

γ΄. Γιὰ νὰ σωθοῦμε πρέπει νὰ πιστέψουμε.

Γιὰ νὰ πιστέψουμε πρέπει νὰ ἀκούσουμε τὸ κήρυγμα καὶ *«πῶς κηρύξωμεν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶμεν;»* (πρβλ. πρὸς Ρωμαίους ι΄ 15).

Ὁ κήρυκας ἔχει δεχθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του μὲ τὴν χειροτονία του ἀποστολὴ καὶ ἐξουσία πνευματική.

Τὸ μυστήριο τοῦ κήρυκα δὲν ἐξαντλεῖται στὸ μεγαλεῖο τῆς ἀποστολῆς του, ἀλλὰ στὸ ὅτι εἶναι *«συνεργὸς τοῦ Θεοῦ»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ η΄ 19).

Ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ *«τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι᾽ ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ γ΄ 19).

Ὁ κήρυκας κινδυνεύει νὰ ἀποδειχθεῖ ἀδόκιμος, ἐὰν δὲν ἀγωνισθεῖ στὸν στίβο τῶν πνευματικῶν παλαισμάτων κατὰ τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας καὶ γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὶς ἀρετές.

«Ἀλλ᾽ ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι» (πρὸς Τιμόθεον Α΄ θ΄ 27).

Ὁ κήρυκας ὀφείλει νὰ μοιρασθεῖ τὴν τύχη Ἐκείνου ποὺ εἶναι ἀγγελιοφόρος. Ὅπως Ἐκεῖνος θυσιάσθηκε ἔτσι καὶ ὁ ἀπεσταλμένος ὀφείλει νὰ πράξει. Νὰ εἶναι προετοιμασμένος νὰ θυσιαστεῖ ὑπηρετώντας τὴν ἀποστολή του. Πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ θυσιαστεῖ γιὰ τὸ ἔργο του.

«*Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις* (πρὸς Κορινθίους Α΄ δ΄ 9).

Καὶ συμβαίνει τοῦτο τὸ θαυμαστό, ὅτι ἐνῶ ὁ κήρυκας θανατοῦται κηρύττοντας καὶ ἐργαζόμενος γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, πραγματώνεται ἡ ζωὴ μέσα σ᾽ ἐκείνους στοὺς ὁποίους ἀπευθύνει τὸ κήρυγμα.

«*Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν*» (πρὸς Κορινθίους Β΄ δ΄ 12).

***

δ΄. Τὸ Εὐαγγέλιο εἰδικώτερα ὀνομάζεται στὴν ἁγία Γραφὴ ὡς ἑξῆς:

Οἰκονομία τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ

«*Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς*» (πρὸς Ἐφεσίους γ΄ 2).

Εὐαγγέλιο εἰρήνης

«*Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης*» (πρὸς Ἐφεσίους στ΄ 2).

Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ

«*Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ*» (Ρωμαίους α΄ 1).

«*Ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι*» (πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ β΄ 8).

«*Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ»;*» (Α΄ Πέτρου δ΄ 17).

Εὐαγγέλιο Χριστοῦ

«*Μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι*» (Ρωμαίους α΄ 9).

«*Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι*» (Ρωμαίους α΄ 16).

«*Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ*» (πρὸς Κορινθίους Β΄ β΄ 12).

«*Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν*» (πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ γ΄ 2).

Εὐαγγέλιο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ

«Ἀλλ᾽ οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ (Πράξεων κ΄ 24).

Εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας

«Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος (Ματθαίου κδ΄ 14).

Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας

«Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ» (πρὸς Ἐφεσίους α΄ 13).

Εὐαγγέλιο τῆς δόξας τοῦ Χριστοῦ

«Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Κορινθίους Β΄ δ΄ 4).

Μυστήριο τοῦ Εὐαγγελίου

«Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου» (πρὸς Ἐφεσίους στ΄ 19).

Λόγος Θεοῦ

«Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθώς ἐστιν ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν (πρός Θεσσαλονικεῖς Α΄ β΄ 13).

Λόγος τοῦ Χριστοῦ

«Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ» (πρὸς Κολοσσαεῖς γ΄ 16).

Λόγος σωτηρίας

«Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη» (Πράξεων ιγ΄ 26).

Λόγος διαλλαγῆς

«Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς» (πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄ 19).

Λόγος ἀληθείας

«ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ» (πρὸς Ἐφεσίους α΄ 13).

«Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων» (Ἰακώβου α΄ 18).

Λόγος πίστεως

«Ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ᾽ ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν» (πρὸς Ρωμαίους ι΄ 8).

Λόγος ζωῆς

«Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα» (πρὸς Φιλιππησίους β΄ 16).

Ὑγιαίνων λόγος

«Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (πρὸς Τιμόθεον Β΄ α΄ 13).

Διακονία τοῦ πνεύματος

«πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;» (πρὸς Κορινθίους Β΄ γ΄ 8.)

Διδασκαλία πρὸς εὐσέβεια

«Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ» (πρὸς Τιμόθεον Α΄στ΄ 3).

***

ε΄. Τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου

Τὸ περιεχόμενο τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ κηρύττουμε, ἀφορᾶ σὲ κάθε ἄνθρωπο προσωπικὰ καὶ μπορεῖ νά συνοψισθεῖ ὡς ἑξῆς:

Ὁ Θεὸς σ᾽ ἀγαπάει

«οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάννου γ΄ 16).

Ὁ Θεὸς θέλει νὰ σὲ σώσει

«Ὁ Θεὸς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (πρὸς Τιμόθεον Α΄ β΄ 4).

Ἡ σωτηρία ἀποκαλύπτεται στὸ Εὐαγγέλιο

«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν» (Ἰωάννου ε΄ 24).

Δικαιώνεσαι ἀπὸ τὸν Θεό

«Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 1).

«πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς» (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 8).

Θὰ χαθεῖς ἂν ἀμελήσεις

«Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη» (πρὸς Ἑβραίους β΄ 3).

Κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲ μᾶς σώζει

«καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξεων δ΄ 12).

Μπορεῖς νά γίνεις τέκνο Θεοῦ

«Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάννου α΄ 12).

***

στ΄. Ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Εὐαγγέλιο

Ὅσοι δέχονται τό Εὐαγγέλιο πρέπει νά ἐμμένουν στὶς ἀλήθειές του.

«Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον» (πρὸς Γαλάτας α΄ 6).

«Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν;» (πρὸς Γαλάτας β΄ 14).

«Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν» (πρὸς Τιμόθοεν Β΄ α΄ 13-14).

Νὰ μὴ ἐπαισχύνονται γι᾽ αὐτό

«Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι» (πρὸς Ρωμαίους α΄ 16).

«μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ» (πρὸς Τιμόθεον Β΄ α΄ 8).

Νά ὑποτάσσονται σ᾽ αὐτό

«διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας» (πρὸς Κορινθίους Β΄ θ΄ 13).

Νὰ πολιτεύονται ἀξίως πρὸς αὐτό

«Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου» (πρὸς Φιλιππησίους α΄ 27).

Νὰ ἀγωνίζονται ἐντίμως γιὰ τὴν πίστη

«Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι...Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου» (πρὸς Φιλιππησίους α΄ 17, 27).

«᾽Αγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει» (Ἰούδα 3).

Νὰ θυσιάζουν τὰ πάντα γι᾽ αὐτό

«Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» (Ματθαίου ι΄ 37).

Νὰ θυσιάζουν τὴν ἴδια τὴν ζωή τους γι᾽ αὐτό

«Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκου η΄ 35).

***

ζ΄. Ὁ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου

Ἡ ἁγία Γραφὴ μᾶς λέει γιὰ τὸν κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι *«ὁ κερδίζων ψυχὰς εἶναι σοφός»* (Παροιμιῶν ια΄ 30), Τονίζει ὅτι

γιὰ νὰ κηρύξει πρέπει πρώτα νὰ ἔχει εἰδικὴ εὐχή, ὅπως συνέβη μὲ τοὺς ἑπτὰ Διακόνους.

«Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας» (Πράξεων στ΄ 6).

Ὁ κήρυκας ἀναγγέλλει τὴν σωτηρία πρῶτα στὴν οἰκογένειά του καὶ κατόπιν στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων.

«Καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον» (Μάρκου ε΄ 19-20).

Ἡ ἀνταμοιβή τοῦ κήρυκα εἶναι ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, ὁ ἔπαινος τοῦ Θεοῦ.

«Λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» (πρὸς Τιμόθεον β΄ δ΄ 8).

«Δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλὰ σέ καταστήσω» (Ματθρίου κε΄ 21-22).

***

η΄. Χαρακτηριστικὰ τοῦ κηρύγματος

Τὸ κήρυγμα δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολές.

«Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου» (Ματθαίου κα΄ 28).

Ὁ σκοπός του εἶναι νὰ συμφιλιώσει τὸν ἄνθρωπο ποὺ παρέβη τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν Θεό.

«Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς» (πρὸς Κορινθίους Β΄ε΄ 19).

Ὅτι γιὰ νὰ καρποφορήσει ἡ πνευματικὴ ἐργασία τοῦ ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ἐργάτης πρέπει νὰ εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

«Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάννου ιε΄ 5).

Τό θέμα τοῦ κηρύγματος εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔδωσε στοὺς θανατωθέντες ἀπὸ τὴν ἁμαρτία αἰώνια ζωή.

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάννου γ΄ 16).

Τὸ ἄγγελμα τοῦ κηρύγματος *«Μετανοεῖτε»*

Τὸ παράδειγμά του εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ποὺ κατέπληξε τοὺς συνομιλητές Του μὲ τὴν σοφία τῶν ἀπαντήσεών Του.

«Εξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ» (Λουκᾶ β΄ 49).

***

2. Ὁμολογώντας τὸν Ἰησοῦ Χριστό

Ἡ ὁμολογία πίστεως εἶναι μιὰ οὐσιαστική πράξη τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ ὁμολογίες πίστεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου

«ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» (Ματθαίου ιστ΄ 6).

«ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις» (Ἰωάννου στ΄ 68).

καὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ

«πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω... ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάννου θ΄ 15, καὶ 30-33)

δείχνουν ὅτι ἡ πίστη αὐτὴ γεννιέται ἀπὸ τὴν ζωντανὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

Μέσα στὴ Ἐκκλησία ὁ Ἰησοῦς ὡς πρωταγωνιστὴς τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας, ἀποτελεῖ μὲ τὸν θάνατο καί τὴν ἀνάστασή Του τὸ ἀντικείμενο τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως.

Δὲν ἀρκεῖ ὁ λόγος τῆς ἀλήθειας νὰ γίνει ἀποδεκτὸς καὶ νὰ κατοικεῖ μέσα στὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ.

Μερικὲς φορὲς εἶναι δυνατὸν ἡ ἁπλὴ συναίνεση νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ὁμολογία σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἄρνηση ἐκείνου ποὺ δὲν πιστεύει στὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἰησοῦ.

«Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν» (Α΄ Ἰωάννου β΄ 22)

Ἀλλὰ πιὸ συχνά, ὅπως εἶναι φυσικὸ ὁμολογία εἶναι ἡ δημοσία διακήρυξη. Ἀπαραίτητη γιὰ νὰ φθάσει κανεὶς στήν σωτηρία.

«ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ» (πρὸς Ρωμαίους ι΄ 9).

Ἡ ὁμολογία εἶναι ἐπιθυμητὴ πάντοτε ὡς ὕμνος στὴν δόξα τοῦ Κυρίου.

Ἂς προσφέρουμε , λοιπόν, συνεχῶς στὸν Θεὸ διὰ τοῦ Ἰησοῦ σὰν θυσία τὸν ὕμνο μας, δηλαδὴ *«τὸν καρπὸ τῶν χειλέων μας ποὺ ὁμολογοῦν τὸ μεγαλεῖο Του»* πρβλ. Ἑβραίους ιγ΄ 15).

Πρότυπό της ἔχει τὴν ὁμολογία ποὺ ἔδωσε ὁ Ἰησοῦς μαρτυρώντας γιὰ τὴν ἀλήθεια.

«Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς» (Ἰωάννου ιη΄ 37).

«Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων» (πρὸς Τιμόθεον Α΄ στ΄ 12).

Ἡ ὁμολογία προηγεῖται τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος καὶ δίνεται δημόσια καὶ πανηγυρικά. Ὁμοίως καὶ στὸ μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας γίνεται κοινὴ ὁμολογία ἀπὸ τὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη.

Παρ᾽ ὅλο τὸν διωγμὸ πρέπει ὁ πιστὸς νὰ ὁμολογεῖ τὴν πίστη του μπροστὰ στὰ δικαστήρια, ὅπως ὁ ἀπόστολος Πέτρος *«οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν* (Πράξεων δ΄ 20), ἀκόμα κι ἂν πρόκειται νὰ ὑποστεῖ μαρτύριο, ὅπως ὁ ἀρχιδιάκονος Στέφανος *«καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἑστῶτα* (Πράξεων ζ΄ 56) διαφορετικὰ θὰ τὸν ἀρνηθεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μπροστὰ στὸν Πατέρα Του *«ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς* (Ματθαίου ι΄ 32), *«ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων»* (Μάρκου η΄ 38), ἂν ἔχει προτιμήσει τὴν ἀνθρώπινη δόξα κι ὄχι ἐκείνη ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Θεό *«ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν»* (Ἰωάννου ιβ΄ 42).

Οἱ ἐκλεκτοὶ θὰ συνεχίσουν νὰ ὁμολογοῦν στὸν οὐρανὸ τὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἰησοῦ: *«Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀρνίου ἣν εἶχον»* (Ἀποκαλύψεως ε΄ 9, ιε΄ 3).

Μὲ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως συνδέεται ἡ ἐξομολόγηση τῶν ἁμαρτιῶν. Ἡ ὁμολογία τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι πάντα τὸ σημεῖο (ἡ ἀπόδειξη) τῆς μετάνοιας καὶ ἡ φυσικὴ προϋπόθεση τῆς συγγνώμης ἀπὸ τὸν Θεό.

Οἱ Ἰουδαῖοι ποὺ πήγαιναν νὰ βροῦν τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστὴ ὁμολογοῦσαν τὰ λάθη τους: «*καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν*» (Ματθαίου γ΄ 6).

Ὁ Πέτρος ὁμολόγησε ὅτι εἶναι ἁμαρτωλός, ἀνάξιος νὰ συνυπάρξει μὲ τὸν Ἰησοῦ: «*ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε* (Λουκᾶ ε΄ 8).

Ἡ ὁμολογία αὐτὴ ἐκφράζεται:

Μὲ λόγια ἀπὸ τὸν Ζακχαῖο: «*σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν*» (Λουκᾶ ιθ΄ 8)

Μὲ ἔργα ἀπὸ τὴν ἁμαρτωλὴ γυναίκα: «*Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ φησι· διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθεν οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην*» (Λουκᾶ ζ΄ 36-50).

Μὲ τὴν σιωπὴ ἀπὸ τήν μοιχαλίδα ποὺ δὲν ὑπερασπίζεται τὸν ἑαυτό της: «*καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ κατελείφθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ*

οὖσα. ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδείς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν· οὐδείς, Κύριε. εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε» (Ἰωάννου η΄ 9-11).

Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεση τῆς συγγνώμης ποὺ χαρίζει ὁ Ἰησοῦς.

Στὴν περιγραφὴ τῆς μετάνοιας τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς περιλαμβάνει καὶ τὴν ὁμολογία τῆς ἁμαρτίας του ἀπὸ τὸν μετανοημένο νέο.

«εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου» (Λουκᾶ ιε΄21).

Κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἁμαρτωλὸς καί ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσει τὸν ἑαυτό του ὡς ἁμαρτωλὸ γιὰ νὰ καθαρισθεῖ μὲ τὴν μετάνοια, τὴν ἐξομολόγηση καὶ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ρύπους τῶν παθῶν

Ὡστόσο ἡ ἀναγνώρηση τῆς ἀναξιότητάς του καὶ ἡ ὁμολογία τῶν χειλέων παίρνουν τὴν ἀξία τους ἀπὸ τὴν μετάνοια τῆς καρδιᾶς. Γι᾽ αὐτὸ καὶ εἶναι μάταιη ἡ ὁμολογία τοῦ Ἰούδα.

«Λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει» (Ματθαίου κζ΄ 4).

Τελικὰ ἐκεῖνος ποὺ ὁμολογεῖ τὴν πίστη του στὸν Θεὸ ποὺ σώζει, καθὼς καὶ ἐκεῖνος ποὺ ὁμολογεῖ τὴν ἁμαρτία του βρίσκονται καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία διὰ της πίστεως.

«Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (πρὸς Ρωμαίους ε΄1).

«Πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 9).

«Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. 9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ» (πρὸς Γαλάτας γ΄ 8).

Γι᾽ αὐτοὺς ἐκπληρώνεται ὁ λόγος *«ἡ πίστις σου σεσωκέ σε»* (Λουκᾶ ζ΄ 50).

***

3. Ὑπηρετώντας τὴν καταλλαγή

Ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁμιλεῖ προκαταρτικὰ γιὰ τὴν καταλλαγὴ τῶν ἀνθρώπων μαζί Του, προσφέροντας τὴν συγγνώμη Του.

Ὁ Ἴδιος ἀποκαλύφθηκε ὡς Θεὸς *«μακρόθυμος καὶ πολυέλεος»* (Ἐξόδου λδ΄ 6) ποὺ *«ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ Του»* (Ψαλμοῦ πδ΄ (πε΄) 84) καὶ μιλάει γιὰ εἰρήνη στὸν λαό Του.

Ἡ τέλεια καὶ ὁριστικὴ καταλλαγὴ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ *«τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων»* (πρὸς Τιμόθεον Α΄ β΄ 5).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μὲ τὸ φῶς τῆς θεολογικῆς σκέψεώς του φωτίζει τὴν ἔννοια καὶ τὴν διαδικασία τῆς καταλλαγῆς τοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

α΄. Ἡ καταλλαγὴ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεὸ εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν παράβαση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ κατέστη ἐχθρός Του καὶ ἀπὸ μόνος του εἶναι ἀδύνατος νὰ συμφιλιωθεῖ μὲ τὸν Δημιουργό Θεό.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀποφασιστικὴ *«τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄ 18).

Ἡ ἁμαρτία κάνει τοὺς ἀνθρώπους *«ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρέτας κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς»* (πρὸς Ρωμαίους α΄ 30), τελικὰ ὁ ἁμαρτωλός ποὺ ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδεχθεῖ καὶ νὰ ἐφαρμόσει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μετατρέπεται σὲ ἐχθρὸ τοῦ Θεοῦ.

«τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται» (πρὸς Ρωμαίους η΄ 7).

Μποροῦμε μετὰ τὸ μυστήριο τῆς καταλλαγῆς νὰ *«καυχώμεθα ἐν τῷ Θεῷ»* (πρβλ Ρωμαίους ε΄ 11) ποὺ θέλει *«παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ»* (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 22).

β΄. Ὅλο τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας ὁλοκληρώθηκε ἤδη ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ ἄλλη ἄποψη συνεχίζεται στὴν πραγματικότητα ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία.

Γι᾽ αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καθορίζει τὴν ἀποστολικὴ δραστηριότητα ὡς *«διακονία καταλλαγῆς»* (πρὸς Κορινθίους β΄ ε΄΄19).

Μὲ τὴν διακονία τους οἱ ὑπηρέτες τοῦ Εὐαγγελίου θὰ φροντίσουν σύμφωνα μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου, νὰ γίνουν οἱ οἰκοδόμοι τῆς εἰρήνης ποὺ ἀναγγέλλουν: *«ἀλλ᾽ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.*

Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς» (πρὸς Κορινθίους Β΄ στ΄ 4-13).

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ κύριος δημιουργὸς τῆς καταλλαγῆς, δὲν συνεπάγεται ὅτι ἡ στάση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι στὸ θέμα αὐτὸ καθαρὰ παθητική. Πρέπει νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγηση τῶν ἁμαρτιῶν του ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴν δωρεὰ τῆς ἀφέσεως καὶ τῆς ἀποκατάστεώς του.

Ἡ θεϊκὴ ἐνέργεια εἶναι ἀποτελεσματικὴ μόνο γιὰ ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ τὴν ἀποδεχθοῦν διὰ τῆς πίστεως. Γι᾽ αὐτὸ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφωνεῖ «*δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ καταλλάγητε τῷ Θεῷ*», (πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄ 20).

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπογράμμισε τὶς βαθύτερες ἀπαιτήσεις αὐτῆς τῆς καταλλαγῆς. Ὁ ἁμαρτωλὸς ποὺ συμφιλιώθηκε μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγηση μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα μπορεῖ νὰ Τοῦ προσφέρει εὐάρεστη λατρεία μόνο ὅταν ἔχει συμφιλιωθεῖ μὲ τοὺς ἀδελφοὺς του ποὺ τὸν πλήγωσαν μὲ τὴν συμπεριφορά τους: «*Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ*» (Ματθαίου ε΄ 23).

Ἡ ἀναγκαιότητα γιὰ καταλλαγὴ ἐξαγγέλλεται στὸ κατὰ Ματθαῖον ε΄ 24-26, ὡς προϋπόθεση γιὰ νὰ συμμετάσχει ὁ πιστὸς στὴν εὐχαριστιακὴ κοινωνία: «*ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ᾽ αὐτοῦ, μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην*».

γ΄. Ὁ Κύριος ἐμπιστεύθηκε στοὺς ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου τὴν καταλλαγή.

«*Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς*» (πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄18-19).

Οἱ κήρυκες πρέπει νά πείθουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζητοῦν τὴν καταλλαγή μὲ τὸν Θεό.

«*Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι᾽ ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ*» (πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄ 20).

δ΄. Ἡ καταλλαγή εἶναι δυνατή

Στοὺς στερημένους δυνάμεως

«*Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε*» (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 6).

Στοὺς ἁμαρτωλούς

«Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 8).

Στοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ

«εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ» (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 10).

ε΄. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταλλαγῆς

Συνέπεια τῆς καταλλαγῆς εἶναι ἡ δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος ἔχει εἰρήνη πρὸς τὸν Θεό

«Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 1).

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος καταλλαγεῖ μὲ τὸν Θεὸ μπορεῖ νὰ προσέλθει πρὸς τὸν Θεό.

«ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα» (πρὸς Ρωμαίους ε΄2).

«ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα» (πρὸς Ἐφεσίους β΄ 18).

Μὲ τὴ καταλλαγὴ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεὸ εἰρηνεύουν καὶ οἱ ἄνθρωποι μεταξύ τους.

«Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας» (πρὸς Ἐφεσίους β΄ 14).

Μὲ τὴν καταλλαγὴ ἀποκαταστάθηκε ἡ ἑνότητα τῶν δύο κόσμων τοῦ οὐρανίου καὶ τοῦ ἐπιγείου ποὺ εἶχε διαταραχθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

«καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 20).

«εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ» (πρὸς Ἐφεσίους α΄10).

Μὲ τὴν καταλλαγὴ ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει καὶ τὴν ὑπόσχεση τῆς σωτηρίας

«Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ» (πρὸς Ρωμαίους ε΄ 10).

στ΄. Ἡ καταλλαγὴ προσφέρεται:

διὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ

«Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς»(πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄ 19).

Διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς Ἀρχιερέως

«Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ» (πρὸς Ἑβραίους β΄ 17).

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

«ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν» (πρὸς Ρωμαίους ι΄ 10).

«καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ» (πρὸς Ἐφεσίους β΄16).

«καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ» (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 21-22).

Διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

«νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ» (πρὸς Ἐφεσίους β΄ 13).

«καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 20).

Στοὺς εὑρισκομένους μακρὰν τοῦ Θεοῦ

«καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν» (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 21).

ΜΕΡΟΣ Β΄

Προχωροῦμε στό δεύτερο μέρος τῆς ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου μας.

Ὅλη ἡ ἱεραποστολικὴ ἐργασία ποὺ ἐπιτελεῖται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας κατατάσσεται σὲ τρεῖς ἑνότητες. Α΄ Διοίκηση - Β΄ Πνευματικὴ Διακονία Γ΄ Φιλανθρωπία - Κοινωνικὴ προσφορά.

Α΄. Διοίκηση

Ὁ Ποιμένας ὀφείλει νὰ προΐσταται τῆς Ἐνορίας ἀσκώντας τὰ διοικητικὰ καθήκοντά του γιὰ τὴν προαγωγὴ καὶ προκοπὴ τῆς Ἐνορίας, σύμφωνα μὲ τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν πνευματικότητά Της, τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ τὶς ὁδηγίες μας ποὺ κατὰ καιροὺς ἔχουν δοθεῖ.

Ἡ ἄσκηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἀπαιτεῖ·

1. Τὴν ἄμεσο συνεννόηση τῶν Ποιμένων μὲ τὸν Ἐπίσκοπό τους καὶ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν ποὺ ἑκάστοτε δίδονται.

Τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐπισκοποκεντρικὸ καὶ διασώζει τὴν ἑνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς τὸν λθ΄ Ἀποστολικὸ Κανόνα ποὺ ὁρίζει ὅτι::

«Οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείτωσαν. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπαιτηθησόμενος».

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἀναφέρουμε καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀποστολικοῦ πατέρα ἁγίου Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ θεοφόρου ποὺ ἀπὸ τήν πολιὰ ἀρχαιότητα παραδίνει τὶς ἀρχὲς ποὺ διέπουν καὶ διαμορφώνουν τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας:

«Μηδεὶς χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου τι πρασσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω, ἡ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον οὖσα, ἢ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω· ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. οὐκ ἐξόν ἐστιν χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ᾽ ὃ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾖ καὶ βέβαιον πᾶν ὃ πράσσεται» (Ἰγνατίου, Σμυρναίοις, § VIII ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 281).

Κατά ταῦτα ὁ Ἐπίσκοπος καθορίζει τὴν πνευματικὴ πορεία τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὴν συνεργασία τῶν Ποιμένων μεταξύ τους.

Ὅλα τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτοῦν ὁμόνοια, συνεργασία καὶ ἀγάπη

μεταξὺ τῶν ἐργατῶν στό «*γεώργιον*» τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θέτει τὶς ἀρχὲς τῆς διακονίας στὴν Ἐκκλησία, ὅτι τὰ πάντα ἐνεργεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα (πρὸς Κορινθίους Β΄ ιβ΄ 6), ὅτι ὅλοι ἀποτελοῦμε ἕνα σῶμα (πρὸς Κορινθίους Α΄ ιβ΄ 12-27), ὅτι σὲ αὐτὸ τὸ σῶμα διακρίνονται διακονήματα καὶ χαρίσματα (πρὸς Κορινθίους Α΄ ιβ΄ 28-31), ὅτι ὅλους ἑνώνουν πνευματικοὶ δεσμοί (πρὸς Ἐφεσίους δ΄ 1-7) καὶ ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐργάζονται στὴν Ἐκκλησία εἶναι συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς αὐξάνει τὴν Ἐκκλησία (πρὸς Κορινθίους Α΄ γ΄ 5-8).

3. Τὴν συνεργασία τῶν Ποιμένων μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους ἢ Ἐπιτρόπους καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργάτες τῆς Ἐνορίας.

Ὅλοι οἱ συνεργάτες τῆς Ἐνορίας καὶ κυρίως οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι ἢ Ἐπίτροποι χρειάζονται ἐνημέρωση γιὰ νὰ ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά τους, χρειάζονται μία μικρὴ ἐκπαίδευση γιὰ τὸν τρόπο ἀσκήσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τους. Γι᾽ αὐτὰ διαλαμβάνει ὁ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*» καὶ οἱ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 44 (Φ.1/3/1448) 9.12.2004, 75 (Φ.1/3/1234) 30.11. 2007, 106 (Φ.1/3/1400) 29.11.2010 καὶ 136 (Φ.1/3/1167) 26.11.2013 Ἐγκύκλιοί μας.

Σχετικὲς πληροφορίες καὶ ὁδηγίες περιλαμβάνει καὶ τὸ τευχίδιο ποὺ ἐξέδωσε ὁ κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.) «*Ἐγκόλπιο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιτρόπου*».

Ἡ θητεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων εἶναι τριετὴς ἀρχομένη τὴν 1.1.2014 καὶ θά λήξει τὴν 31.12.2016.

4. Τὴν ἁρμονικὴ συνεργασία τῶν Ἐρανικῶν Ἐπιτροπῶν μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια. Ἴδετε τὴν ὑπ᾽ ἀριθμὸν 38 (Φ.1/3/1274) 2.11.2004 Ἐγκύκλιό μας καὶ τὸ ὑπ᾽ ἀριθμοὺς 774/393/9.3.1984 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆςἘκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν τήρηση καὶ θεώρηση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη τῶν προβλεπομένων βιβλίων τῆς Ἐνορίας, ὡς ἀναφέρονται στὶς ὑπ᾽ ἀριθμὸ 6 (Φ. 1/3/664) 22.11.2000 καὶ 39 (Φ. 1/3/1275) 2.11.2004 Ἐγκυκλίους μας καὶ τὰ ὑπ᾽ ἀριθμὸν Φ. 1/4/1213/ 23.12.2003, Φ.1/4/1453/28.11.2006 καὶ Φ.1/4/1264/7.12.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι στὸ τέλος κάθε ἔτους, προσκομίζονται τὰ τηρούμενα βιβλία στὶς Ἐνορίες γιὰ νὰ κλείσουν στὴν Πρωτοσυγκελλία.

6. Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι μὲ τὸν Ν. 2672 (Φ.Ε.Κ. τ. α΄ 290/28.12.1998) εἰσήχθηκε ἡ διακίνηση ἐγγράφων μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου ἠλε-

κτρονικά. Τὸ ἄρθρο 14 τοῦ Νόμου αὐτοῦ προβλέπει τὶς διατάξεις καὶ τὶς προ-ϋποθέσεις.

Μὲ τὰ ὑπ' ἀριθμόν Φ.1/4/869/30.9.2014 καὶ Φ.1/4/448/18.5.2015 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας κοινοποιήσαμε τὴν ὑπ' ἀριθμόν ΔΙΑΔΠ/Φ.Α. 2.3/21119/1.9.2014 Ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Διοικητικῆς Μεταρρύθμισης καί Ἠλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης πού ἀφορᾶ στά ἔγγραφα πού γίνονται δεκτά ἀπό τό Δημόσιο.

7. Γιὰ τὴν τήρηση τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Ἐνορίας διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλοί μας γιὰ τὴν σύνταξη τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν καθὼς καὶ τὰ Ἐγκύκλια Σημειώματά μας γιὰ διοικητικὸ καὶ διαχειριστικὸ θέμα.

Σημειώνουμε τὰ βασικὰ κείμενα ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ὥστε νὰ γνωρίζετε ποὺ πρέπει νὰ καταφύγετε γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖτε σὲ προκύπτοντα ἐρωτήματα.

1. Νόμος 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ΄ Α΄ 146/26.5.1977)
«Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»

2. Κανονισμοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

α΄. 263/2014 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 272/29.12.2014) *«Περὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων»*.

β΄. 8/1979 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 1/5.01.1980) *«Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»*.

γ΄. 230/2012 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 73/9.04.2012) *«Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»*.

Β΄. Πνευματικὴ Διακονία

ΤΟΜΕΙΣ

1. ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ - ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος .

Ὑπενθυμίζουμε τὶς ἀποφάσεις μας, οἱ ὁποῖες ἀνακοινώθηκαν μὲ Ἐγκυκλίους καὶ Ἐγκύκλια Σημειώματα κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἡ θεία λατρεία εἶναι τὸ κέντρο καὶ ἡ κορυφὴ τῆς «ἐν Χριστῷ» ζωῆς τῆς Ἐνορίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν. Κέντρο τῆς θείας Λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Οἱ πιστοὶ τρέφονται ἀπὸ τὴν τράπεζα τοῦ Κυρίου καὶ ἁγιάζονται μὲ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

α΄. Τὸ πρόγραμμα θείας Λατρείας τῶν Ἐνοριῶν μας προβλέπει νὰ τελεῖται θεία Λειτουργία·

Κάθε Σάββατο καὶ κάθε Κυριακή.

Τὶς ὁριζόμενες στὸ Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ ἔτους ἑορτές.

(Δεσποτικές, Θεομητορικές, Ἁγίων)

Καθημερινὰ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ἕως 25 Δεκεμβρίου.

(Σαρανταλείτουργο)

Κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν Πανελληνίων Ἐξετάσεων Εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν στὶς Σχολὲς τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης.

Καθημερινὰ ἀπὸ 1-15 Αὐγούστου.

Τὴν Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ κάθε Τετάρτη τελεῖται ἑσπερινὴ Προηγιασμένη καὶ κάθε Παρασκευὴ πρωϊνή.

β΄. Καθημερινὰ στοὺς Ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τελοῦνται οἱ Ἐνδιάτακτες Ἱερὲς Ἀκολουθίες σύμφωνα μὲ τὸ Ὡρολόγιο Πρόγραμμα.

Οἱ Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ προσέρχονται στὸν Ἱερὸ Ναὸ καθημερινά, ἀνεξάρτητα τοῦ ἐὰν ἔχουν ἐφημερία, ἐκτὸς καὶ ἐὰν βρίσκονται σὲ διατεταγμένη ὑπηρεσία.

Ὁ Ἐφημέριος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Συνεφημερίους του, τελεῖ τὶς ἐνδιάτακτες Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὶς θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, τελεῖται Ἱερατικὸ Συλλείτουργο.

Ὁ Ἐφημέριος ὑποχρεοῦται νὰ βρίσκεται στὸν Ἱερὸ Ναὸ **τὸ πρωῒ ἕως τὴν 12η ὥρα καὶ τὸ ἀπόγευμα μία ὥρα πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.**

Ἔχουμε συστήσει νὰ προσέρχονται καὶ νὰ συμμετέχουν ὅλοι τῶν Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὶς ἐνοριακὲς πανηγύρεις καὶ τὶς λοιπὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ. Γιὰ τὴν ποιμαντικὴ τῶν Μυστηρίων ἔχουν ἐκδοθεῖ Ἐγκύκλιοι μὲ εἰδικὲς ὁδηγίες·

Γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν προκειμένου νὰ συμμετέχουν στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005.

Γιὰ τὸν Γάμο ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 67 (Φ.1/3/855) 17.8.2007.

Γιὰ τὴν Βάπτιση ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 70 (Φ.1/3/973) 21.9.2007.

Ἐπίσης καὶ τὰ φυλλάδια·

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγηση».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Ἔλυσε τὶς ὠδίνες τοῦ θανάτου».

«Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».

«Χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τοὺς γονεῖς, ποὺ πρόκειται νὰ βαπτίσουν τὸ παιδί τους».

«Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».

«Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», μὲ τὸ ὁποῖο ἀπορρίπτεται μὲ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῆς ἁγίας Γραφῆς ἡ διατυπωθεῖσα ἄποψη ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ μεταδοθεῖ εἴτε μὲ τὸν Ἐκκλησιασμὸ εἴτε μὲ τὴν θεία μετάληψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κάποια μολυσματικὴ ἀσθένεια.

Αὐτὰ διατίθενται δωρεὰν γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν πιστῶν.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου (Φ.1/4/1113) 5.11.2013 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας ὑπενθυμίζουμε τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1444 (Φ.Ε.Κ τ. Α΄ 88/18.4.2013) γιὰ τὶς μεταβολὲς τοῦ ἀνωτέρου Νόμου γιὰ τὶς Ληξιαρχικὲς Πράξεις καὶ τὴν δημιουργία Πληροφοριακοῦ Συστήματος Διαχείρησης Ληξιαρχικῶν Πράξεων στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2850 (325/204) 19.1.2007 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία κοινοποιήθηκε σὲ ἐσᾶς μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/100/30.1.2007 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας, ἀπαγορεύει τὴν τέλεση Ἱερῶν Μυστηρίων σὲ ἰδιωτικὰ Παρεκκλήσια καὶ σὲ ὑπαίθριους χώρους.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς 4915 π.ἔ. καὶ διεκπεραιώσεως 172/22.1.2008 Ἐγκύκλιο Σημείωμα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπαγόρευσε τὴν διεξαγωγὴ πανηγύρεων μὲ κοσμικὴ μουσικὴ καὶ χοροὺς ἐντὸς τῶν περιβόλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Μὲ ἀπόφασή μας ἀπαγορεύσαμε τὴν διάθεση τῶν προαυλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν γιὰ νὰ πραγματοποιοῦνται δεξιώσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ὑπερβολικοὺς στολισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων (Ἐγκύκλιός μας 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005).

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/227/24.2.2009 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας κοινοποιήθηκε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 4325π.ἔ. καὶ διεκπεραιώσεως 331/16.2.2009 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐφιστᾶ τὴν προσοχή μας, ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται ὡς «μαρτυρικά» στὸ Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος μὴ χριστιανικὰ σύμβολα.

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας καθιερώσαμε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 27 (Φ.1/3/220) 11.3.2003 Ἐγκύκλιό μας τὴν χορήγηση ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ γιὰ τοὺς βαπτιζομένους καὶ συζευγνυομένους.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 8 (Φ1./3/723) 5.12.2000 Ἐγκύκλιό μας ἔχουμε ἀπαγορεύσει τὴν ἀπαίτηση οἱουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ γιὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων στὸν Ἱερὸ Ναὸ καὶ συγχρόνως ἔχουμε καθορίσει τὸν τρόπο διανομῆς τῶν προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν πιστῶν.

δ'. Γιὰ τὴν διακονία τῶν Ἐφημερίων στὰ Κοιμητήρια διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 28 (Φ.1/3/636) 31.7.2003 Ἐγκύκλιός μας καὶ ὁ ἰσχύων γιὰ αὐτὴν Κανονισμός.

ε'. Ἐπισημαίνουμε καὶ μὲ τὴν παροῦσα ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐπιδεικνύετε σύνεση ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν κρούση τῶν κωδώνων κατὰ τὴν διάρκεια καὶ τὴν ἔνταση καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν λειτουργία τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφώνων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 2855 καὶ διεκπεραιώσεως 1489/9.7.2003 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/ 591/ 8.7.2003, καὶ Φ.1/4/872/4.9.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

στ'. Γιὰ τὴν διακονία μας κατὰ τὴν Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα, τὴν νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου ἀποστέλλουμε ποιμαντικὲς Ἐγκυκλίους περιέχουσες λεπτομερεῖς ὁδηγίες. Ἤτοι:

i. Γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ οἱ Ἐγκύκλιοι:

12 (Φ.1/3/150) 28.2.2001

20 (Φ.1/3/296) 20.3.2002

26 (Φ.1/3/212) 7.3. 2003

33 (Φ.1/3/217) 11.2.2004

46 (Φ.1/3/260) 2.3.2005

55 (Φ.1/3/206) 24.2.2006

69 (Φ.1/3/944) 14.2.2007

76 (Φ.1/3/280) 7.3.2008

85 (Φ.1/3/271) 3.3.2009

97 (Φ.1/3/167) 5.2.2010

118 (Φ.1/3/220) 23.2.2012

128 (Φ.1/3/409) 4.4.2013

148 (Φ.1/3/71) 27.1.2015

ii. Γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα οἱ Ἐγκύκλιοι:

13 (Φ.1/3/264) 27.3.2001

34 (Φ.1/3/435) 27. 3.2004

48 (Φ.1/3/439) 8.4.2005

56 (Φ.1/3/352) 28.3.2006

66 (Φ.1/3/279) 12.3.2007

77 (Φ.1/3/378) 1.4.2008

86 (Φ.1/3/339) 23.3.2009

98 (Φ.1/3/306) 20.3.2010

109 (Φ.1/3/366) 1.4.2011

119 (Φ.1/3/337) 21.3.2012

128 (Φ.1/3/409) 4.4.2013

139 (Φ.1/3/310) 20.3.2014

149 (Φ.1/3186) 6.3.2015

iii. Γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου ἡ Ἐγκύκλιος 15 (Φ.1/3/535) 23.7.2001.

iv. Γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τῆς νηστείας πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ κατὰ τὸ Ἅγιο Δωδεκαήμερο οἱ Ἐγκύκλιοι·

10 (Φ.1/3/764) 14.12.2000

19 (Φ.1/3/952) 10.12.2001

25 (Φ.1/3/1063) 29.11.2002

32 (Φ.1/3/1065) 19.11.2003

43 (Φ.1/3/1402) 1.12.2004

54 (Φ.1/3/1285) 21.12.2005

64 (Φ.1/3/1423) 16.11.2006

72 (Φ.1/3/1165) 20.11.2007

84 (Φ. 1/3/1192) 18.11.2008

96 (Φ.1/3/990) 25.11.2009

107 (Φ.1/3/1343) 29.11.2010

117 (Φ.1/3/1537) 9.12.2011

127 (Φ.1/3/1310) 3.12.2012

137 (Φ.1/3/1202) 25.11.2013

147(Φ.1/3/1081) 19.11.2014

ζ'. Γιὰ τὴν διευκόλυνση τῶν πιστῶν νὰ συμμετέχουν στὶς τελούμενες Ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ Ἁγίου Δωδεκαήμερου καὶ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ διανέμονται ἔντυπα προγράμματα.

✳

2. ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 233 Ἀπόφασή μας συγκροτήσαμε τήν Ἐπιτροπή Ἀκροάσεως καί Κρίσεως Ἱεροψαλτῶν, προκειμένου διορισμοῦ αὐτῶν στά Ἱερά Ἀναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐπί τριετεῖ θητείᾳ ἀρχομένῃ τήν 14.5.2013 καί ληγούσῃ τήν 12.5.2016 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

α'. Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μιχαήλ Πετροπούλου, Ἐφημερίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισα-

ριανῆς, ἀναπληρωμένου ὑπό τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γερασίμου Μπιλιλῆ, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ.

β΄. Μουσικολογιωτάτου κ. Παναγιώτου Σουσούνη, Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρωμένου ὑπό τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Γεωργίου Γεροντάκη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ.

γ΄. Μουσικολογιωτάτου κ. Φωτίου Καραγιάννη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπό τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Κωνσταντίνου Ζούμπου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος

δ΄. Μουσικολογιωτάτου κ. Γεωργίου Ντοβόλου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος, ἀναπληρωμένου ὑπό τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Χρήστου Παπαχρήστου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Γεωργίου τοῦ Κοιμητηρίου Καισαριανῆς.

ε΄. Τοῦ ἑκάστοτε Προϊσταμένου, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν ᾧ πρόκειται, ἵνα διορισθῇ ὁ ὑποψήφιος Ἱεροψάλτης, ἀναπληρουμένου ὑπό ἑτέρου συνεφημερίου αὐτοῦ.

Ἐφιστοῦμε τὴν προσοχή σας στὴν τήρηση τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ τὸν διορισμὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν.

Ὑπενθυμίζουμε τὸ ὑπ᾽ ἀριθμὸ Φ.1/4/832/18.7.2012 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας, ποὺ ἀναφέρεται στὴν μουσικὴ μέθοδο, ποὺ εἰσήχθη μὲ τὴν μεταρρύθμιση τῶν τριῶν Διδασκάλων Χρυσάνθου τοῦ ἐν Μαδύτων, Γρηγορίου τοῦ Πρωτοψάλτου, Χουρμουζίου τοῦΧαρτοφύλακος, οἱ ὁποῖοι ἐξήγησαν τὴν σύνθετη γραφὴ τῶν κωδίκων μὲ μουσικὰ ἔργα, μεταφέροντάς την σὲ ἀναλυτικώτερη γραφή.

✳

3. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ - ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Θὰ συνεχίσουμε καὶ κατὰ τὴν νέα περίοδο τὶς Ἐπιμορφωτικές, Ἐνημερωτικὲς Συνάξεις τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

Μὲ αὐτὲς ἐπιδιώκουμε τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Ποιμένων καὶ τὴν βελτίωση τοῦ ἐπιπέδου τους προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ὑπεύθυνη ἀποστολή τους.

Οἱ συνάξεις αὐτὲς πραγματοποιοῦνται κατὰ τὸ διάστημα τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου-Μαΐου ὡς ἑξῆς·

Δύο ἡμέρες μὲ ἱερὲς Ἀκολουθίες, θεία Λειτουργία, θεῖο κήρυγμα καὶ εἰσηγήσεις τελούμενες ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Διακόνους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐπὶ παρουσίᾳ μας.

Τὴν Τρίτη ἡμέρα καλεῖται εἰδικὸς εἰσηγητὴς γιὰ νὰ ἀναπτύξει ἕνα θέμα ποιμαντικοῦ ἐνδιαφέροντος. Μετὰ τὴν εἰσήγηση διεξάγεται διάλογος.

Τὰ Προγράμματα τῶν Συνάξεων καὶ τῶν Διαλέξεων θὰ κοινοποιηθοῦν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν.

✳

4. ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ - ΚΥΚΛΩΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ - ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται τὸ κήρυγμα ἀπὸ τὴν θεία Λειτουργία κάθε Κυριακὴ καὶ ἑορτή. Ὀφείλετε, κατόπιν μεταξύ σας συνεννοήσεως, νὰ ἀναλαμβάνετε τὴν διδαχὴ στὴν σύναξη τῶν πιστῶν. Κάθε Ἐνορία πρέπει νὰ ἀποτελεῖ κέντρο ἐξαγγελίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελισμοῦ, πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ καταρτίσεως τῶν πιστῶν.

Ἀπὸ αὐτὸ προκύπτει ἡ ἀνάγκη νὰ διοργανώνονται στὴν Ἐνορία καὶ νὰ λειτουργοῦν ἑβδομαδιαῖες ἐνοριακὲς συνάξεις.

Γιὰ νὰ διευκολυνθῆτε στὴν προετοιμασία τῶν ἀναπτυσσομένων θεμάτων διενείμαμε τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα. Προτείνουμε νὰ καταρτίσετε πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῶν θεμάτων, ὅπως ἡ διδαχὴ τῶν πιστῶν ἐπιτελεῖται μὲ συγκεκριμένη προοπτική.

Μὲ Ἐγκυκλίους μας ἀπευθυνόμαστε πρὸς τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ Λαὸ γιὰ νὰ διδάξουμε τὸν λόγο τῆς ἀλήθειας καὶ νὰ οἰκοδομήσουμε τὴν Ἐκκλησία εὐκαίρως. Κατὰ δὲ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ τοῦ Πάσχα ἀπευθύνουμε καθηκόντως μήνυμα γιὰ τὸ μυστήριο τῆς «*ἐν Χριστῷ*» οἰκονομίας καὶ ἀπολυτρώσεώς μας.

Τὰ ἑσπερινὰ κηρύγματά μας στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς θὰ ἀρχίσουν τὴν Κυριακὴ 1η Νοεμβρίου 2015.

Κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴ περίοδο 2015 -16 θὰ σχολιάσουμε ἐκλεκτοὺς

ψαλμοὺς ποὺ διαβάζονται ἢ ψάλλονται στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς θείας Λατρείας.

Ὁ ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, συντάσσει κήρυγμα ποὺ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» κάθε Σάββατο καὶ στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

✳

5. ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Τὸ μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ὅπως παρουσιάζεται στὶς ἐπιστολὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τελεῖται στὶς Ἐνορίες κατὰ δύο τρόπους·

α΄. Ἀπὸ τὸν Ἱεροκήρυκα· Ἀρχιμανδρίτη κ. Καλλίνικο Νικολάου βάσει προγράμματος κατὰ τὶς περιόδους, τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

β΄. Ἀπὸ τοὺς Ἐντεταλμένους Πρεσβυτέρους Ἐφημερίους, ὁσάκις ἂν δεήσει. Παραθέτουμε τὸν κατάλογο τῶν Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων στὶς Ἐνορίες·

1. Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Τασόπουλος
2. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Δάγλας
3. Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος
4. Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Μπίλιαρης
5. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σιδέρης
6. Ἀρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Κοτσίφης
7. Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Γαλανόπουλος
8. Ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος Λιόλιος
9. Πρωτοπρεσβύτερος Χαράλαμπος Δημητρακάκης
10. Πρεσβύτερος Δημήτριος Παπαδόπουλος
11. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Καραούλης
12. Πρωτοπρεσβύτερος Γεράσιμος Μπιλιλῆς
13. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κέφης
14. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ντόβολος
15. Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Πετρόπουλος
16. Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Κωστόπουλος

Γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν πιστῶν στὸ Μυστήριο τῆς ἀφέσεως ἐκδώσαμε εἰδικὰ φυλλάδια:

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγησι».

« Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

Γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν πνευματικῶν θὰ διοργανωθοῦν δύο συνάξεις κατὰ τὶς περιόδους πρὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ πρὸ τοῦ Πάσχα.

✳

6. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Στὴν εὐθύνη τῆς διακονίας τοῦ τομέα αὐτοῦ ἀνήκουν:

α΄. Ἡ διοργάνωση καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἐνοριακῶν νεανικῶν συνάξεων καὶ συντροφῶν ὅλων τῶν βαθμίδων, γιὰ τὶς ὁποῖες διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/995/1.9.2011 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας.

β΄. Ἡ ἐξασφάλιση καὶ ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων.

γ΄. Ὁ προγραμματισμὸς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

δ΄. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὶς Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές, τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ τὰ Συμβούλια τῶν μαθητῶν.

ε΄. Ἡ ὀργάνωση ἐκδηλώσεων γιὰ τοὺς νέους καὶ κάθε ἄλλο ποὺ συνάδει καὶ συντελεῖ στὴν προώθηση καὶ ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκομένου ἀγαθοῦ σκοποῦ διὰ τῆς διακονίας αὐτῆς.

Ὑπεύθυνοι Νεότητας στὶς Ἐνορίες ὁρίζονται:

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς

ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Ἱερομόναχος κ. Παρθένιος Οἰκονόμου.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Ἱερομόναχος κ. Γεδεὼν Μαγκριώτης.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρέα, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἁγίας Φωτεινῆς) Ὑμηττοῦ, ὁ Πρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ, ὁ Πρεσβύτερος κ. Σωτήριος Χατζόπουλος.

Γιὰ τὴν διακονία αὐτὴ κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴ περίοδο 2015-2016 διαλαμβάνει λεπτομερῶς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/ 895/18.9.2013 Ἐγκύκλιο Σημείωμάς.

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Τὴν ἱεραποστολικὴ περίοδο 2015-16 στὶς Νεανικὲς Συνάξεις μας προτείνουμε νὰ ἀντλήσουμε τὰ θέματα κατηχήσεως ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς ἀποστολῆς τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συνάγεται καὶ ἀπὸ τὴν πλούσια κατηχητικὴ πατερικὴ γραμματεία.

Ἰδιαιτέρως ἐπισημαίνουμε:

α΄. Ἡ ἀποστολὴ ὅλων τῶν ἐργατῶν εἶναι τὸ «ἱερουργεῖν« τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Νὰ κηρύττουν δηλαδὴ στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδιαιτέρως στοὺς νέους τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

β΄. Σ' αὐτὸ τὸ ἔργο ἀπέστειλε ὁ Κύριος τοὺς Ἀποστόλους νὰ διδάξουν τοῦς λαούς τὶς ἐντολές Του καὶ τὴν ἀλήθειά Του *«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»* (Ματθαίου κή 19-20).

γ΄. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἑρμήνευσαν αὐθεντικὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, φωτισθέντες ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα.

δ΄. Μὲ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ καταρτισθοῦν οἱ νέοι μας σὲ μία ἐποχὴ συγχύσεων, πλανῶν καὶ ἐξαπάτησης.

ε΄. Ἡ ἅγία Γραφὴ παρέχει τὰ πρότυπα ζωῆς καὶ δίδει τὴν πνευματικὴ εὐρρωστία στὶς ψυχὲς τῶν νέων γιὰ νὰ ἀντισταθοῦν στὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ παραμείνουν ἐλεύθεροι καὶ ἀδούλωτοι, ἐπιδεικνύοντες πιστότητα στὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ διαφυλάσσοντες τὴν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς τους.

στ΄. Μὲ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ συνδέονται τὰ ἐπὶ μέρους θέματα ποὺ διευκολύνουν στὴν κατανόηση τῆς ἁγίας Γραφῆς.

i. Ἡ ἁγία Γραφὴ εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ. Δὲν μπορεῖ νὰ χρακτηρισθεῖ οὔτε ἰδεολογία οὔτε ἐπιστήμη ἐπειδὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό. Ἐπιδιώκει νὰ διαμορφώσει εὐσεβεῖς ψυχὲς καὶ νὰ ἐμπνεύσει τὴν ἐλπίδα στὸν ζωντανὸ Θεό.

ii. Ἡ αὐθεντία της καὶ θεοπνευστία της κατοχυρώνονται ἀπὸ τὸν Ἴδιο τὸν Θεό.

iii. Σ' αὐτὴ ἡ ἱστορικότητα τῶν γεγονότων καὶ τῶν προσώπων ποὺ ἀναφέρονται καταπολεμεῖ τὴν ἀντίληψη, ὅτι πρόκειται γιὰ μύθευμα, γιὰ ἀνάγνωσμα λαϊκῆς ἐμπνεύσεως.

iv. Ἡ ἁγία Γραφὴ εἶναι κατ' ἐξοχὴν βιβλίο γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία τὴν παρήγαγε καὶ τὴν διαμόρφωσε. Ἡ Ἐκκλησία ὑπερασπίσθηκε τὴν ἀξία της. Ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑρμηνεύει αὐτθεντικά.

v. Ἡ ἁγία Γραφὴ ἔχει παιδευτικὸ σκοπό: «*Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι*» (Πρὸς Τῖτον β΄ 11-12).

vi. Ἡ ἁγία Γραφὴ δίδει μαρτυρία γιὰ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ ἀποκτήσουν τὴν σωτηρία καὶ τὴν ἐπιγνωση τοῦ προσώπου Του, τοῦ ἔργου Του καὶ τῆς διδασκαλίας Του κατὰ τὴν προτροπή Του «*ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ*» (Ματθαίου ε΄ 39).

✳

7. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

α) Σχολῶν Ἁγιογραφίας β) Σχολῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς γ) Χορευτικῶν Τμημάτων.

Τὰ προγράμματα αὐτὰ εἶναι μία ἀκόμη προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πρὸς τοὺς νέους καὶ τὶς νέες τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἔχουμε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπισημάνει καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν Τμημάτων Ἁγιογραφίας, Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Παραδοσιακῶν Χορῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων νεανικῶν δραστηριοτήτων στὶς Ἐνορίες γιὰ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες.

Πρόκειται γιὰ δημιουργικὲς δραστηριότητες ποὺ συμβάλλουν στὴν ἐνίσχυση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τους.

✳

8. ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Αὐτοῦ τοῦ χαρακτήρα συνάξεις λειτουργοῦν **α΄)** στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς καὶ **β΄)** στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Τὸ ὑπ᾽ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/788/5.10.2015 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας διαλαμβάνει σχετικά.

✳

9. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιωλογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόδουλος Κοτσίφης, Ἐφημέριος.

Τὸν Τομέα αὐτὸν συστήσαμε μὲ τὴν ὑπ᾽ ἀριθμὸν 55/4.6.2002 Ἀπόφασή μας, μὲ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ ἐν γένει ἐνίσχυση καὶ καλλιέργεια τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν, Ἱεροσπουδαστῶν, Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων, ὅπως π.χ. διά·

α΄. Τῶν Συνάξεων γιὰ τοὺς Ἀναγνῶστες καὶ τοὺς λοιπούς, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, πρὸς μελέτη λειτουργικῶν θεμάτων καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση αὐτῶν.

β΄. Τῆς ὀργανώσεως ἐκδρομῶν καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ προετοιμασία τῶν μελλοντικῶν Ποιμένων εἶναι μία σημαντικὴ διακονία. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου μαραίνει καὶ κατακαίει κάθε πνευματικὴ ἰκμάδα ἰδίως τῶν «ἐφιεμένων ἱερᾶσθαι». Πρὸς αὐτὴ τὴν νοοτροπία ἀντιπαλαίοντες μὲ τὴν Χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὀφείλουμε νὰ στηρίξουμε αὐτοὺς τοὺς νέους, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἐφύτευσεν τὴν ἁγία κλίση, γιὰ νὰ μὴ καταφλεχθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ὡς οἱ νέοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οἱ «*ἐν μέσῳ πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι*».

Ὡστόσο δὲν πρέπει νὰ ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ μείωση τῶν ἱερατικῶν κλίσεων ἐπιδεινοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀπροθυμία πολλῶν νεανίδων νὰ ὑπανδρευθοῦν νέους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἱερωθοῦν.

Ἡ μείωση αὐτὴ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ συντηρήσουμε, συνεργούσης τῆς θείας Χάριτος, καὶ νὰ ἐπαυξήσουμε τὶς ὑπάρχουσες κλίσεις.

✳

10. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης, Ἐφημέριος.

α΄. Σὲ αὐτὸ τὸν τομέα ἐντάσσεται ἡ ποιμαντικὴ γιὰ τὰ Σχολεῖα. Ἡ ἐμπειρία τὴν ὁποία ἔχουμε μέχρι σήμερα δὲν ἀποκλείει τὴν συνεργασία τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὶς ἐδῶ ὑπάρχουσες Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχὲς γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Γιὰ τὴν διακονία αὐτῶν μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσετε τὰ ἑξῆς·

Νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὰ Σχολεῖα τῆς Ἐνορίας γιὰ νὰ γνωρισθεῖτε μὲ τὶς Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχὲς καὶ νὰ θέσετε ὑπ᾽ ὄψη τους τὴν διάθεσή σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας νὰ συνεργασθεῖτε μαζί τους γιὰ τοὺς νέους.

Νὰ ὀργανώσετε τὸν τακτικὸ Ἐκκλησιασμὸ τῶν Σχολείων κατὰ τὶς δεδομένες ὁδηγίες μας.

Νὰ ἐμπνευσθεῖτε ἄλλες εὐκαιρίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς μὲ εἰδικὲς ἐκδηλώσεις καὶ πρωτοβουλίες.

Νὰ ἐπικοινωνήσετε μὲ τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν συμπαράστασή τους στὴν διακονία σας.

Νὰ ἐνημερώσετε εὐρέως τοὺς ἐνορῖτες σας γιὰ τὶς νεανικὲς συνάξεις.

β΄. Ἡ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὸν τομέα αὐτὸ περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

i. Τὴν ἀποστολὴ χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὅλων τῶν βαθμίδων (Νηπιαγωγούς - Διδασκάλους - Καθηγητές - Διοικητικὲς καὶ Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές) μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

ii. Τὴν ἀποστολὴ μηνύματος πρὸς τοὺς μαθητὲς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

iii. Τὴν διανομὴ ἀντιτύπων Καινῆς Διαθήκης στοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς Β΄ τάξεως Γυμνασίου.

Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ προβήκαμεν σὲ τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης μὲ μετάφραση τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, ἑκάστη σὲ πέντε (5.000) χιλιάδες ἀντίτυπα. Τοιουτοτρόπως συνολικά, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν

ἔνδεκα ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας μας, ἔχουν διανεμηθεῖ 20.000 ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης στὰ σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv Τὴν ἀποστολὴ συγχαρητηρίου γράμματος στοὺς ἐπιτυχόντας στὶς Σχόλες Τριτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τὰ Λύκεια τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας μας.

v. Τὸν ἐκκλησιασμὸ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

Ἡ διακονία αὐτὴ ἀπαιτεῖ προετοιμασία καὶ συνεργασία μὲ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν Σχολείων.

Προγραμματίζουμε νὰ τελέσουμε καὶ κατὰ τὴν περίοδο ποὺ πρόκειται νὰ ἀρχίσει, θεῖες Λειτουργίες γιὰ τοὺς μαθητὲς τῶν Σχολείων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας κατὰ τὶς δοθεῖσες ὁδηγίες μας.

vi. Τὴν ὀργάνωση τῆς σχολικῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κάθε χρόνο ἐκδίδουμε ἰδιαίτερο φυλλάδιο γιὰ νὰ διανεμηθεῖ στοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐκπαιδευτικοὺς καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες ὅπως·

«Τοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους τιμήσωμεν» (2006).

«Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους» (2007).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι πρότυπα ζωῆς» (2008).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Οἱ ἅγιοι τῆς σοφίας, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης» (2009).

«Ἡ ἱεράρχηση τῶν ἀξιῶν στὴν ζωή μας» (2010).

«Ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821» (2011).

«Ἡ ἰδεώδης παιδεία κατὰ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες καὶ Μεγάλους Διδασκάλους» (2012)

Γιὰ τὴν ἀρτιωτέρα διοργάνωση τῆς ἑορτῆς ἀποστέλουμε ἰδιαίτερο Ἐγκύκλιο Σημείωμα.

vii. Τὸ Πρόγραμμα ἐκτενοῦς προσευχῆς κατὰ τὴν περίοδο τῶν Γενικῶν Ἐξετάσεων, μὲ τὴν τέλεση τὸ πρωὶ τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς εἰδικῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ὑπὲρ φωτίσεως καὶ ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων νέων καὶ ἐνισχύσεως ὅλων ἤτοι τῶν διαγωνιζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

viii. Τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση Σχολείων - Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν διαφόρων προγραμμάτων τῶν Σχολείων καὶ τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων.

ix. Τὴν ἀποστολὴ Συγχαρητηρίου Μηνύματος στοὺς ἐπιτυχόντες στὶς Σχολὲς τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης.

11. ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 45/28.11.2001 Ἀπόφασή μας ἀναθέσαμε στούς Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Νικόδημο Σιδέρη, Ἐφημέριο καὶ Ἀξιότιμο κ. Λάμπρο Σκόντζο, θεολόγο, τὸν Τομέα αὐτὸ μὲ σκοπὸ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρετικῶν γιὰ·

α΄. Τὴν συνεχὴ παρατήρηση, καταγραφὴ καὶ μελέτη τοῦ διεθνοῦς καὶ ἑλληνικοῦ σκηνικοῦ τῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

β΄. Τὴν ὁριοθέτηση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔναντι πλανῶν καὶ τῶν κακοδοξιῶν αὐτῶν.

γ΄. Τὴν ποιμαντικὴ στρατηγικὴ γιὰ τὴν ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου γιὰ τοὺς πνευματικοὺς καὶ λοιποὺς κινδύνους ἀπὸ τὶς αἱρέσεις καὶ τὴν ἀντιμετώπιση διαφόρων περιστατικῶν ποὺ προκύπτουν.

Θὰ συνεχισθεῖ τὸ Ἀντιαιρετικὸ Σεμινάριο στὴν αἴθουσα τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (ἁγίας Φωτεινῆς) Ὑμηττοῦ.

Οἱ Διαλέξεις θὰ πραγματοποιοῦνται μία κάθε μῆνα σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα πού ἔχει ἤδη ἀνακοινωθεῖ μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸ Φ.1/4/920/16.10.2014 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας καὶ θὰ ἀρχίσουν τὴν Δευτέρα 20 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2958 (4530/2029) 15.9.2014 Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας καθιερώθηκε Ἡ Ἑβδομάδα ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν 11η Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ὡς Ἑβδομάδα Ἀντιαιρατικοῦ Ἀγῶνος, κατὰ τὴν ὁποία ἐντείνεται ἡ μέριμνα τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἀκεραιότητος τῆς πίστεως καὶ ζωῆς τῶν πιστῶν.

✳

12. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

Στὸν τομέα αὐτὸ ὑπάγονται οἱ προσπάθειες στηρίξεως τῆς συζυγίας, τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας.

Πρὸς τοῦτο θὰ καταρτισθεῖ Πρόγραμμα ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων στὶς Ἐνορίες.

Στὴν διακονία τοῦ τομέα αὐτοῦ τάσσονται καὶ οἱ Σχολές Γονέων ποὺ λειτουργοῦν στὶς Ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως.

13. ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς, Ἐφημέριος.

Ὁ Τομέας αὐτὸς συστήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸ 153/1.9.2006 Ἀπόφασή μας γιὰ τοὺς πιὸ κάτω σκοπούς·

α΄. Τὴν ἔγκαιρη καὶ ἔγκυρη πληροφόρηση καὶ ἐνημέρωση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ γυναικεῖα ζητήματα.

β΄. Τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν στὴν ζωὴ καὶ δράση τῆς Ἐνορίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ΄. Τὴν ἀλληλεγγύη στὸ τοπικὸ καὶ ἐθνικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν γυναῖκα.

δ΄. Τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τοῦ ρόλου τῆς γυναίκας στὸ κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

ε΄. Τὴν προώθηση νέων πρακτικῶν καὶ προσεγγίσεων στὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὸν γυναικεῖο πληθυσμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη νέων μορφῶν ἐθελοντικῆς δράσεως.

ς΄. Τὴν συλλογικὴν ἔκφραση καὶ δράση τῶν χριστιανῶν γυναικῶν.

ζ΄. Τὴν προβολὴ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς χριστιανῆς γυναίκας στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ στὸ Διαδίκτυο.

η΄. Στὶς κοινὲς δράσεις μὲ ἄλλους συναφεῖς ἢ ἐνδιαφερόμενους φορεῖς γιὰ γυναικεῖα θέματα σὲ τοπικό, ἐθνικὸ καὶ διακρατικὸ ἐπίπεδο.τὸ ὑπ' ἀριθμὸ Φ.1/4/920/16.10.2014 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας.

✳

14. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος, Ἐφημέριος.

α΄. Τὸ Γραφεῖο Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας ἀναδιοργανώθηκε μὲ τὶς ὑπ' ἀριθμὸν 54/21.5.2002, 126/4.10.2005, 165/4.10.2005 καὶ 235/14.5.2013 Ἀποφάσεις μας μὲ τὶς ἑξῆς ἁρμοδιότητες·

i. Ἔχει τὴν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ τῆς Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας.

ii. Συγκεντρώνει τὶς ὑποβαλλόμενες καταστάσεις τῶν ἐθελοντῶν αἱμο-

δοτῶν, καταρτίζει τὶς σχετικὲς καρτέλλες αὐτῶν καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἑκάστοτε ἐνημέρωσή τους.

iii. Ὀργανώνει ἐξορμήσεις αἱμοδοσίας στὶς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv. Διαφωτίζει τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα μὲ σχετικὲς ὁμιλίες καὶ ἔντυπα.

v. Συνεργάζεται μὲ τοὺς ὑπεύθυνους Ἐφημέριους τῶν Ἱερῶν Ναῶν γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν ἑκάστοτε προσφορωτέρων τρόπων ἐργασίας γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ.

β΄. Σὲ κάθε Ἐνορία ὁρίζεται ὑπεύθυνος Ἐφημέριος γιὰ τὴν Ἐθελοντικὴ Αἱμοδοσία ὡς ἑξῆς:

i. Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος.

ii. Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Παρθένιος Οἰκονόμου.

iii. Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐθύμιος Στρατούλης.

iv. Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Ἱερομόναχος κ. Γεδεών Μαγκριώτης

v. Ἁγίου Δημητρίου Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόδουλος Κοτσίφης

vi. Μεταμορφώσεως Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς.

vii. Ἁγίου Γεωργίου Βύρωνος, ὁ Πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος.

viii. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς.

ix. Ἁγίων Ἀποστόλων Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καρούλης.

γ΄. Ἔργο τοῦ Ὑπεύθυνου Ἐφημέριου τῆς Ἐνορίας καὶ τῶν συνεργατῶν του εἶναι·

i. Ἡ ἐξεύρεση, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐνορίας, ἐθελοντῶν αἱμοδοτῶν.

ii. Ἡ τήρηση ὀνομαστικῆς καταστάσεως αὐτῶν, μὲ ἀκριβὴ διεύθυνση, τηλεφώνου καὶ ὁμάδος αἵματος, στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ αἱμοδότης, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γνωρίζει τὶς δυνατότητες τῆς Ἐνορίας πρὸς κάλυψη τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἱμοδοσίας. Ἡ κατάσταση αὐτὴ πρέπει νὰ βρίσκεται στὴν διάθεση καὶ τῶν συνεφημερίων του.

iii. Ἡ ἄμεση ἀντιμετώπιση τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἱμοδοσίας τῆς Ἐνορίας του, καὶ σὲ περίπτωση ἀδυναμίας, ἡ ἀναφορὰ αὐτοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Πολλὰ προσφέρει ἡ διακονία αὐτὴ στὴν κοινωνία. Κάθε χρόνο ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη διοργανώνει δύο ἐθελοντικὲς αἱμοδοσίες Ἐαρινή - Φθινοπωρινή.

Γι᾽ αὐτὲς διαλαμβάνει ἡ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 53 (Φ.1/3/1132))5.10.2005 Ἐγκύκλιός μας.

15. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς, Ἐφημέριος.

Ἱδρύθηκε μὲ τὴν ὑπ᾽ ἀριθμὸν 20/15.2.2001 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπό·

α΄. Τὴν προώθηση μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς διεξαγωμένης ἱεραποστολικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην, γιὰ νὰ κηρυχθεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας «*πάσῃ τῇ κτίσει*» καὶ νὰ πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι στὸν Ἀληθινὸ Θεό, νὰ βαπτισθοῦν καὶ νὰ σωθοῦν κατὰ τὸν ἀψευδέστατο λόγο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκου ιστ΄ 16).

β΄. Τὴν πνευματική, ἠθική, οἰκονομικὴ καὶ πάσης φύσεως ὑποστήριξη τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμακίων τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας μας ἀνὰ τὴν Οἰκουμένη γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν τὸ εὐαγγελιστικὸ ἔργο της.

✳

16. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΔΙΑ ΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ, ΠΥΡΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος, Ἐφημέριος.

✳

17. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καραούλης, Ἐφημέριος.

Τὸ Γραφεῖο συστήθηκε μὲ τὴν ὑπ᾽ ἀριθμὸν 112/16.2.2005 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπὸ τὴν κάλυψη τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει συμπαράσταση καὶ ἐνίσχυσή τους.

Γιὰ τὴν διακονία μας στὸν τομέα αὐτὸ διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 45 (Φ1/3/203/21.2.2005) Ἐγκύκλιός μας.

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ 26η Δεκεμβρίου ἔχει κηρυχθεῖ ἡμέρα γιὰ τοὺς μετανάστες.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ διοργανώνεται εἰδικὴ ἐκδήλωσις στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας.

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ, ἔχουμε ἐκδόσει τὸ βιβλίο *«Ὁ ξένος καὶ ὁ ἀλλοδαπὸς κατὰ τὴν ἁγίαν Γραφήν»*.

Στὰ πλαίσια Εἰδικοῦ Προγράμματος προσφέρονται δωρεὰν αἱματολογικὲς καὶ βιοχημικὲς ἐξετάσεις.

✳

18. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος, Ἐφημέριος.

Μὴ παραλείπετε τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς ἐνοριακῆς Βιβλιοθήκης τόσο γιὰ τὴν δική σας κατάρτιση ὅσο καὶ γιὰ τοὺς πιστούς.

Συγκεκριμένα στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχουν τὰ στοιχειώδη βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν διδασκαλία τῶν πιστῶν, ὅπως ἡ Ἁγία Γραφή, σὲ κείμενο καὶ ἑρμηνεία, ὑπομνήματα τῶν βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Συλλογὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, λειτουργικὰ βιβλία, μελέτες θεολογικές, ἱστορικές, πνευματικῆς καταρτίσεως. Στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπίσης πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν καὶ ἐνημέρωσή τους σὲ θέματα πίστεως καὶ πνευματικῆς ζωῆς.

Σκοπεύουμε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ νὰ δημιουργηθεῖ βάση δεδομένων κατὰ θέματα μὲ τίτλους βιβλίων, στὴν ὁποία συνεχῶς θὰ προστίθενται νέοι τίτλοι.

✳

19. ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Μὲ τὶς ἐκδόσεις μας ἀποσκοποῦμε στὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν.

Σὲ εἰδικὸ ἔντυπο ἀναφέρονται ὅλες οἱ μέχρι σήμερα ἐκδόσεις βιβλίων, τευχῶν, πολυπτύχων, προγραμμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Κατὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔτος 2015-2016 προγραμματίζουμε νὰ ἐκδοθοῦν·

α΄. Τὸ Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ 2016 μὲ πληροφορίες γιὰ τὴν διοικητική, ποιμαντική, πνευματική, κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ διακονία μας.

β΄. Τὸ βιβλίο *«Ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ»*, ποὺ θὰ διανέμεται κατὰ τὶς πανηγύρεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν δωρεάν, ὡς συνήθως.

γ΄. Ἄλλα βιβλιδάρια ἐν ὄψει τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν.

δ΄. Φυλλάδια πρὸς ὑποστήριξη τῆς ποιμαντικῆς διακονίας μας.

20. Internet

Ὑπεύθυνος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας καὶ ὁ κ. Γρηγόριος Καραγιάννης, Προγραμματιστής.

Στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπολεώς μας ἐκτίθενται πληροφορίες γιὰ τὴν διοικητικὴ διάρθρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ κείμενα πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνθαρρύναμε τοὺς ὑπεύθυνους Νεότητος νὰ ἐπιμεληθοῦν τὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐνορίας τους, στὴν ὁποία πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἱστορικὰ καὶ ἐνημερωτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν Ἐνορία καὶ πληροφορίες γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐργασία καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἐνορίας.

Ἡ ἐπισκεψιμότητα τῆς ἱστοσελίδος μας δεικνύει, ὅτι ἀνταποκρίνεται στὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα πολλῶν.

Τὴν περίοδο ἀπὸ 15.10.2014 ἕως 14.10.2015 ἐπισκέφθηκαν τὴν σελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας 40.500 νέοι ἐπισκέπτες καὶ 135.800 κατ᾽ ἐπανάληψιν ἐπανερχόμενοι. Ἡ ἱστοσελίδα μας προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον ἐπισκεπτῶν ἀπὸ 30 χῶρες.

Ὁμοίως αὐξημένη ἐπισκεψιμότητα σημειώνεται καὶ στὶς σελίδες τῆς νεότητος τῶν Ἐνοριῶν, ὅπως φαίνεται στὸν ἐπισυναπτόμενο Πίνακα .Πρὸς ἐνημέρωση τῶν πιστῶν γιὰ τὴν ἀναπτυσσόμενη ποιμαντικὴ διακονία ἐκδίδουμε καὶ ἀποστέλλουμε στὶς Ἐνορίες σχετικὲς ἀφίσσες πρὸς ἀνάρτισή τους στοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Γιὰ νὰ παρακολουθοῦμε τὴν πνευματικὴ διακονία τῶν Ἐφημερίων στὶς Ἐνορίες, ἔχουμε καθιερώσει νὰ ὑποβάλλεται καθ᾽ ἕκαστο μήνα ἀναφορὰ μὲ ὅλα τὰ ποιμαντικὰ προγράμματα ποὺ πραγματοποιοῦνται.

✳

Γ΄. Φιλανθρωπία - Κοινωνικὴ Προσφορά

1. Γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας ἱδρύθηκε τό 1974 τό Ἵδρυμα «*Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας*» «Κ.Τ.Φ.» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργεῖ ἔκτοτε ὡς νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου (ν.π.ι.δ.) μέ ἰδιαίτερο Κανονισμό ἐγκεκριμένο ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί δημοσιευμένο στό ὑπ' ἀριθμό 1947/18.07.2014 τ.Β΄ Φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.) μέ αὐτοτελῆ οἰκονομική διαχείριση καί διοικεῖται ἀπό 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο. Ἔχει ἕδρα στήν Καισαριανή ἐπί τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 83 τ.κ. 161 21 μέ στοιχεῖα ἐπικοινωνίας : Τηλ. 210-7224123 -Internet : www.imkby.gr – e-mail: info@imkby.gr

Ἡ Ἐκκλησιαστική αὐτή Δομή σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ἔχει ὡς σκοπό τήν ἀντίληψη, προστασία καί ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων, ἰδίᾳ κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά τῆς παροχῆς παντοειδοῦς ὑλικῆς βοηθείας.

Εἰδικώτερα τά ἔσοδα πού ἔχει διατίθενται γιά:

α΄. Τήν ὑλική ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων.

β΄. Τήν ἀποφυλάκιση κρατουμένων στίς φυλακέςς γιά χρέη.

γ΄. Τήν ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη τῶν ἐνδεῶν.

δ΄. Τίς ὑποτροφίες καί βοηθήματα ἀπόρων σπουδαστῶν, ἱεροσπουδαστῶν καί φοιτητῶν τῆς θεολογίας.

ε΄. Τήν περίθαλψη ἀναξιοπαθούντων καί ἐγκαταλελειμμένων γερόντων καί ἀνιάτως ἀσθενούντων.

2. Στίς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δραστηριοποιοῦνται τά «Ἐνοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» ("Ε.Τ.Φ") πού εἶναι τά Παραρτήματα τοῦ Ἱδρύματος «Κ.Τ.Φ.» καί καλύπτουν τίς προκύπτουσες ἀνάγκες στήν περιοχή τῶν Ἐνοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφεφείας μας καί διοικοῦνται ἀπό 5μελή Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

3. Μέ τήν διακονία αὐτή:

- Τρέφουμε καθημερινά στά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) πού λειτουργοῦν τά Συσσίτια τῶν Ἐνοριῶν μας ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

• Μοιράζουμε ἀπό τά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» δέματα μέ τρόφιμα σέ οἰκογένειες ἑβδομοδιαίως καί ἐκτάκτως Χριστούγεννα καί Πάσχα σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

Τά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» τῶν Ἐνοριῶν:

α΄. Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς. Ὁδός Κιουπεκτσόγλου 1. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7236204

β΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς. ὁδός Συβρισαρίου 40 Καισαριανή. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7213848.

γ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς. Ὁδός Τριῶν Ἱεραρχῶν 18. Τ.κ. 161 22 Καισαριανή. Τηλ. 210 7222557.

δ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος: Κορυτσᾶς καί Κωνσταντιλιέρη. Τ.κ. 161 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660859..

ε΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ελβετίας Βύρωνος: Ἁγίου Δημητρίου 36. τ.κ. 162 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660943.

στ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος: Μεταμορφώσεως 1. Τ.κ. 162 32 Βύρωνα. Τηλ. 210 7628670.

ζ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος: Σουλιωτῶν 3, Καρέα Βύρωνα. Τ.κ. 162 33 Βύρωνα. Τηλ. 210 7651595.

η΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Ὑμηττοῦ : Πλατεία Ὑμηττοῦ. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 7613039.

θ΄. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -Ἁγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ: Εὐαγγελιστρίας 1. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 9734311.

Ἐπιπλέον μὲ τὸ «Κ.Τ.Φ.» καὶ τὰ «Ε.Τ.Φ.»

• Ἀγκαλιάζουμε μέ στοργή ὅσους ἔμειναν μόνοι καί ἀβοήθητοι.

• Προσφέρουμε οἰκονομικά βοηθήματα γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν σοβαρά προβλήματα ὑγείας γιά θεραπεία καί νοσηλεία.

• Ἐνισχύουμε οἰκονομικά ἀδυνάτους νά καλύψουν τίς βιοποριστικές ἀνάγκες τους.

• Στηρίζουμε Σχολεῖα, Συλλόγους καί Σωματεῖα μέ κοινωφελεῖς σκοπούς νά ἀνταποκριθοῦν στούς σκοπούς τους.

• Διαθέτουμε ἐνδύματα – ὑποδήματα καί λοιπά εἴδη ἱματισμοῦ σέ ὅσους

χρειάζονται ἀπό τίς δύο (2) Ἱματιοθῆκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργοῦν.

α΄. Στόν Ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρέα

β΄. Στό Παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἐνορίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Ἔχουν ἀποσταλεῖ κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τά εἴδη αὐτά στίς Φυλακές Κορυδαλλοῦ (Ἀνδρικό –Γυνακεῖο Τμῆμα), στή Φυλακή τοῦ Ἐλαιῶνα (Γυνακεία), στήν Φυλακή Μαλανδρίνου (Ἀνδρική), στήν Φυλακή Ἀνηλίκων (Αὐλῶνος), στό Τμῆμα Ἀλλοδαπῶν (Ἀνδρῶν) στήν Ἀμυγδαλέζα καί στήν Διεύθυνση Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν Ἀττικῆς ἐπί τῆς ὁδοῦ Πέτρου Ράλλη 24.

4. Τά τρόφιμα πού εἴτε μαγειρεύονται εἴτε διανέμονται σέ δέματα προέρχονται :

α΄. Ἀπό Ἑταιρεῖες, Ὀργανισμούς καί Ἱδρύματα πού ἀνταποκρίνονται σέ αἰτήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

β΄. Ἀπό τό Πρόγραμμα «Ὅλοι μαζί μποροῦμε», ὅπου οἱ πολῖτες προσφέρουν διάφορα τρόφιμα καί λοιπά εἴδη σέ εἰδικούς χώρους τῶν Super Markets τῆς περιοχῆς μας καί τά συλλέγει εἰδικό συνεργεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί στήν συνέχεια διανέμονται κατά τίς ἀνάγκες τῶν Ἐνοριῶν.

γ΄. Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν ἀπευθείας στίς Ἐνορίες.

δ΄. Ἀπό τά γεύματα πού προσφέρουν Ἐνορίτες γιά τήν ἀνάπαυση τῶν κεκοιμημένων οἰκείων καί προσφιλῶν προσώπων τους ἤ καί γιά ἄλλους λόγους.

5. Πρόγραμμα Διανομῆς Τροφίμων.

Ὑπεύθυνοι α΄) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Στέφανος Κωστόπουλος β΄) Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος, καί γ΄) Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Δημήτριος Καλλιακούδας, Ἐφημέριοι.

Στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ Προγράμματος διανέμονται:

Προϊόντα, Φροῦτα καί Ὀπωροκηπευτικά ἀπό τήν Περιφέρεια Ἀττικῆς.

Τρόφιμα προσφερόμενα ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα *«Τράπεζα Τροφίμων»*, γιὰ τοὺς τρόφιμους τῶν «Σ.Γ.Χ.» καὶ τῶν μελῶν τῶν νεανικῶν συντροφιῶν.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι:

Τὰ προσφερόμενα εἴδη πρέπει νὰ καταναλώνονται ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.». Ἐὰν οἱ τρόφιμοι παραλάβουν κάποιο τρόφιμο μαζί τους γιὰ νὰ τὸ καταναλώσουν, αὐτὸ θὰ γίνεται μὲ δική τους εὐθύνη.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα προϊόντα ἀναγράφουν ἡμερομηνία λήξεως, τὰ εἴδη αὐτὰ πρέπει νὰ διατίθενται πρὸς κατανάλωση ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας. Ἐὰν κάποιος ἀπὸ τοὺς τροφίμους δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταναλώσει τὸ προσφερόμενο ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.» καὶ τὸ παραλάβει νὰ τὸ καταναλώσει ἐκτὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.», πρέπει νὰ τοῦ ἐπισημάνουμε ὅτι αὐτὸ τὸ πράττει μὲ δική του εὐθύνη καὶ ὅτι πάντως πρέπει νὰ τὸ καταναλώσει ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας.

Ἐπειδὴ τὸ Ἵδρυμα ζητεῖ τὰ στοιχεῖα τῶν τροφίμων, οἱ ὑπεύθυνοι Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν στὸ Ἀρχεῖο καταστάσεις μὲ πλήρη στοιχεῖα τους γιὰ νὰ ἀποδεικνύονται σὲ κάθε ἔρευνα ποιοὶ καὶ πόσοι εἶναι οἱ τρόφιμοι τοῦ «Σ.Γ.Χ.».

6. Τά Ἔσοδα τοῦ «Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας» (“Κ.Τ.Φ.”) καί τῶν Παραρτημάτων του «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» (“Ε.Τ.Φ.”) προέρχονται:

α΄. Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν πού κατατίθενται στά εἰδικά κιτία τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

β΄. Ἀπό τίς δισκοφορίες πού διεξάγονται κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους.

γ΄. Ἀπό τίς δωρεές τῶν Ἐνοριτῶν

δ΄. Ἀπό Ἐπιχορηγήσεις.

7. Ἔργα Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης.

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφείμ Μοῦζος.

Στόν Τομέα αὐτόν ἐντάσσονται ὅλες οἱ ἐνέργειές μας γιά τήν συλλογή ἀνθρωπιστικῆς βοηθείας καί ἀποστολῆς αὐτῆς στούς ἔχοντας ἀνάγκη. Μέχρι σήμερα ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπέστειλε κατά τό παρελθόν ἔτος ἀνθρωπιστική βοήθεια.

Στούς φυλακισμένους τῶν Φυλακῶν (Ἀνδρικό καί Γυναικεῖο Τμῆμα) Κορυδαλλοῦ, Μαλανδρίνου (Φωκίδος), Ἐλαιῶνος Θηβῶν, Αὐλῶνος Βοιωτίας.

8. «Ἔρανος ἀγάπης»

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας.

Μὲ τὸν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» καλύπτουμε τὶς δαπάνες τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ διακονία αὐτὴ γιὰ νὰ ἐπιτύχει προϋποθέτει καλὴ ὀργάνωση καὶ ἐξασφάλιση καταλλήλων, ἐμπείρων καὶ κατηρτισμένων στελεχῶν.

Θὰ λάβετε ἐγκαίρως ὁδηγίες γιὰ τὴν διοργάνωση τοῦ «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης» τοῦ ἔτους 2015.

Στοιχεῖα «Ἐράνου Ἀγάπης» 2014

Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης» Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κι Νικόδημος Δάγλας παρουσίασε στά μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τόν Ἀπολογισμό γιά τόν διενεργηθέντα «Ἔρανο Ἀγάπης» κατά τό ἔτος 2014 πού ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁ «Ἔρανος τῆς Ἀγάπης» διεξήχθη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς 2.12.2014 (Ἀριθμός Πρακτικοῦ 243) καί σύμφωνα μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 146 (Φ.1/3/1049/14.11.2014) Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Δανιήλ καί Προέδρου τοῦ Ἱδρύματος.

Γιά τόν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» 2014 παρελήφθησαν ἀπό τούς Προέδρους τῶν «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» καί διετέθεισαν 58.500 κουπόνια ἀξίας 1,00€ καί 10.000 κουπόνια ἀξίας 2,00€, ἤτοι συνολικῆς ἀξίας 78.500,00€

Μετά τό πέρας τοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης» κατετέθη ἐκ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ στό «Ἐνοριακό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» ἑκάστου Ἱεροῦ Ναοῦ ποσοστό 65% καί στό «Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» ποσοστό 35% ὡς ἐμφαίνεται ἀπό τά ἔντυπα τῶν Ἀπολογισμῶν πού κατετέθησαν στήν Ἱερά Μητρόπολη ὑπογεγραμμένα ἀπό τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἑνός ἑκάστου «Ἐνοριακοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας».

Συνολικῶς στόν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» 2014 συγκεντρώθηκε τό ποσό τῶν ἑβδομήκοντα ἕξι χιλιάδων καί πεντακοσίων Εὐρώ (76.500,00€).

Ἀπό τό ποσό αὐτό εἴκοσι ἕξι χιλιάδες καί ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα πέντε Εὐρώ (26.775,00€) κατετέθηκε στό «Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά νά καλυφθοῦν τά ποικίλα περιστατικά ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας κατά τήν διάρκεια ὅλου τοῦ ἔτους.

Ποσό τεσσαράκοντα ἐννέα χιλιάδων καί ἑπτακοσίων εἰκοσιπέντε Εὐρώ (49.725,00€) κατετέθηκε στά *«Ἐνοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας»* τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν ἐπιτέλεση τῆς πολυμόρφου κοινωνικῆς διακονίας τους.

Ὁ *«Ἔρανος τῆς Ἀγάπης»* διεξήχθη ἀπό ἐθελοντές καί ἐθελόντριες κάθε Ἐνορίας πού ἀνέρχονται σέ 250 πρόσωπα.

9. Τά ἔσοδα τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν «Ε.Τ.Φ.» διαχειρίζονται τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν «Ε.Τ.Φ.». Συντάσσεται Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός πού ἐγκρίνεται ἀπό τά ἁρμόδια ἐποπτικά Ὄργανα καί ἡ διαχείριση ὅλη ἐλέγχεται ἀπό Ἑταιρεία Ὁρκωτῶν Λογιστῶν πού συντάσσει Ἐκθέσεις γιά τό καθένα Ταμεῖο. Αὐτές τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῶν Ὀργάνων καί ἐνημερώνονται γι' αὐτή τά μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως πού πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς Κορινθίους νὰ προσφέρουν οἰκονομικὴ βοήθεια γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ και γενικώτερα τῆς Παλαιστίνης, τὴν γνωστὴ «Λογία», παραλληλίζοντάς τους μὲ τὴν σπορὰ τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς ποὺ ὅταν σπέρνουν λίγο σπόρο θὰ θερίσουν λίγα, ἐνῶ ὅταν σπείρουν μὲ ἀφθονία θὰ θερίσουν ἄφθονους καρπούς.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει τὰ ὀφέλη ποὺ προκύπτουν σὲ ὅσους προσφέρουν ἐλεημοσύνη σ' ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

«Ὅσον ἔχεις, τοσούτου ἀγόρασον· ἔχεις ὀβολόν; ἀγόρασον τόν οὐρανόν· οὐχ ὅτι εὔωνος ὁ οὐρανός, ἀλλά ὅτι φιλάνθρωπος ὁ Δεσπότης. Οὐκ ἔχεις ὀβολόν; ποτήριος δός ψυχροῦ ὕδατος· «ὅς ἄν ποτίσῃ ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος ἕνα τῶν ἐλαχίστων τούτων ἕνεκα ἐμοῦ, οὐ μή ἀπολέσῃ τόν μισθόν αὐτοῦ» Ἐμπορία καί πραγματεία ὁ οὐρανός, καί ἡμεῖς ἀμελοῦμεν. Δός ἄρτον, καί λαβέ παράδεισον· δός μικρά, καί λαβέ μεγάλα· δός θνητά, καί λαβέ ἀθάνατα· δός φθαρτά, καί λαβέ ἄφθαρτα...Τοσαῦτα ἀγαθά ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης, καί ἡμεῖς ἀμελοῦμεν καί ἀναπεπτώκαμεν. Δός κατά δύναμιν ἄρτον· οὐκ ἔχεις ἄρτον; δός ὀβολόν· οὐκ ἔχεις ὀβολόν; δός ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος· οὐκ ἔχεις τοῦτο; συμπένθησον τῷ θλιβομένῳ, καί ἔχεις μισθόν. Οὐ γάρ τῆς ἀνάγκης ὁ μισθός, ἀλλά τῆς προαιρέσεως» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Περί μετανοίας, Ὁμιλία Γ΄ ΕΠΕ 30, σ. 143-145)

Δηλαδή: «Ὅσο μπορεῖς τόσο ἀγόρασε· ἔχεις ὀβολό ; Ἀγόρασε τόν οὐρανό· ὄχι ἐπειδή εἶναι φτηνός ὁ οὐρανός, ἀλλά ἐπειδή εἶναι φιλάνθρωπος ὁ Κύριος.

Δέν ἔχεις ὀβολό ; Δῶσε ἕνα ποτήρι κρύο νερό· «ὅποιος θά δώσει ἕνα ποτήρι κρύο νερό σ' ἕναν ἀπό αὐτούς τούς ἀσήμαντους στό ὄνομά μου, δέ θά χάσει τό μισθό του». Ἐμπορία καί πραγματεία εἶναι ὁ οὐρανός κι ἐμεῖς ἀδιαφοροῦμε. Δῶσε ψωμί καί πάρε παράδεισο· δῶσε μικρά καί πάρε μεγάλα· δῶσε θνητά καί πάρε ἀθάνατα· δῶσε φθαρτά καί πάρε ἄφθαρτα....Τόσα ἀγαθά πηγάζουν ἀπό τήν ἐλεημοσύνη, κι ἐμεῖς ἀμελοῦμε κι ἀδρανοῦμε. Δῶσε ψωμί ὅσο μπορεῖς· δέν ἔχεις ψωμί; δῶσε ἕναν ὀβολό· δέν ἔχεις ὀβολό ; δῶσε ἕνα ποτήρι κρύο νερό· δέν ἔχεις κι αὐτό ; πένθησε μαζί μέ τόν θλιβόμενο κι ἔχεις μισθό».

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί

Θὰ κλείσω τὴν παροῦσα ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιό μου μὲ τὶς προτροπὲς τοῦ ἀποστόλου Παύλου στὸν μαθητή Του ἀπόστολο Τιμόθεο:

«Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» (πρὸς Τιμόθεον β΄ δ΄ 2-5).

Εὔχομαι ὁ Κύριος νὰ ἐνισχύσει ὅλους μας νὰ ἐπιτελέσουμε τὴν ἀποστολή μας μὲ ζῆλο, πιστότητα, ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση δοξάζοντας τὸν Τριαδικὸ Θεό μας.

Μὲ πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ